FiCom ry | Marko Lahtinen
10.4.2026

FiComin lausunto U-kirjelmästä komission ehdotukseksi digitaaliverkkoasetukseksi

Liikenne- ja viestintävaliokunta on pyytänyt FiComilta valtioneuvoston kirjelmästä U 23/2026 vp, joka koskee ehdotusta digitaaliverkkoasetukseksi (Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi digitaalisista verkoista, asetuksen (EU) 2015/2120, direktiivin 2002/58/EY ja päätöksen N:o 676/2002/EY muuttamisesta sekä asetuksen (EU)2018/1971, direktiivin (EU) 2018/1972 ja päätöksen N:o 243/2012/EU kumoamisesta). FiCom kiittää mahdollisuudesta lausua ja esittää kunnioittaen seuraavaa:

FiComin keskeiset viestit:

- **U-kirjelmä on hyvin laadittu ja valtioneuvoston kannassa tunnistetaan asetusehdotuksesta useita Suomen kannalta ongelmallisia kohtia.**
- **Kirjelmän ja asetusehdotuksen keskeisin kohta liittyy taajuuksiin. On erittäin tärkeää, että valtioneuvoston kannassa suhtaudutaan kriittisesti taajuuspolitiikan, taajuuspäätösten ja toimilupien sisällön keskittämiseen EU-tasolle ja komissiolle. Suomen kaltaisessa maassa taajuuspolitiikan tulee jatkossakin perustua pitkälti kansalliseen päätöksentekoon, ennakoitavuuteen ja investointikannusteisiin.**
- **FiCom viittaa liikenne- ja viestintävaliokunnan lausuntoon LiVL 10/2024 vp, jossa todettiin, että valiokunta pitää saamansa selvityksen perusteella erittäin tärkeänä, että Suomen edistyksellistä ja kansalliset erityispiirteet huomioivaa taajuuspolitiikka voidaan toteuttaa kansallisesti myös jatkossa.**
- **Kansallisesti päättyvät taajuuskaudet on ratkaistava mahdollisimman pikaisesti, eikä niitä tule jättää odottamaan EU-tason epävarmoja ja viivästyviä menettelyjä. Suomen tulee jättää varaus sille, että vuonna 2033 päättyvät taajuudet voidaan jakaa mahdollisimman pian nykyisin voimassa olevan lainsäädännön perusteella.**
- **FiCom toivoo valiokunnan kiinnittävän huomiota siihen, että satelliittitaajuuksia ei tule myöntää mobiilille allokoiduilta tai matkaviestinkäyttöön nykyisin tai tulevaisuudessa suunnitelluilta taajuusalueilta tavalla, joka vaarantaa maanpäällisten matkaviestinverkkojen toiminnan, kehittämisen tai investointiedellytykset.**
- **FiCom suhtautuu huomattavan markkinavoiman sääntelyä (HMV) koskevaan kokonaisuuteen valtioneuvoston kantaa kriittisemmin. HMV-sääntely on lähtökohtaisesti vanhaan markkinarakenteeseen nojaavaa ennakollista erityissääntelyä, josta aika on ajanut sen ohi. Tavoitteena tulee olla asteittainen siirtyminen kohti yleisen kilpailulainsäädännön ensisijaisuutta, mikä on ollut myös komission alkuperäinen tavoite HMV-erityissääntelyn purkamisesta markkinoiden kehittyessä.**

- **Verkkoneutraliteettisääntelyn lähtökohtana tulee olla selkeys, ennakoitavuus ja se, että erilaiset teknologiset ratkaisut, verkkoarkkitehtuurit ja palveluinnovaatiot voidaan toteuttaa ilman yksityiskohtaista ja raskaita EU-tason ohjausta, ohjeita ja suuntaviivoja, jotka ovat menneet sääntelyn alkuperäisen tavoitteen ulkopuolelle. EU-sääntelyn seikkaperäisyys, komissiolle ja BERECille delegoidut toimivaltuudet ovat olleet Euroopan ja sen yritysten kannalta kasvun ja innovaatioiden jarruja ja esteitä.**
- **Yleispalvelua koskevaa sääntelyä tulee keventää olennaisesti, sillä Suomessa yleispalveluliittymien määrä on ollut käytännössä olematon. Sääntelyssä tulisi siirtyä pois ennakollisesta menettelystä kohti kevyempää mallia, jossa mahdolliset saatavuusongelmat arvioidaan tarvittaessa jälkikäteen ja kohdennetusti.**
- **Yhden passin ehdotettu malli on epäselvä ja siihen liittyy merkittäviä riskejä valvonnan tehokkuuden, toimijoiden oikeusvarmuuden ja yritysten tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta.**
- **FiCom yhtyy valtioneuvosto näkemykseen, että neuvotteluissa tulisi pyrkiä välttämään kuluttajien suojaksi annetun lainsäädännön tarpeetonta pirstaloitumista, liiallista yksityiskohtaisuutta ja ristiriitaisuuksia.**

FiCom pitää myönteisenä, että valtioneuvosto tunnistaa asetusehdotuksessa useita Suomen kannalta ongelmallisia kohtia ja korostaa neuvotteluissa kansallisten erityisolosuhteiden, kansallisen turvallisuuden sekä toimivan viranomaisvalvonnan turvaamista. Näitä tavoitteita on tärkeää edistää johdonmukaisesti koko jatkovalmistelun ajan.

FiCom katsoo kuitenkin, että valtioneuvoston kanta ei vielä riittävässä määrin johda sääntelyn todelliseen vähenemiseen, kevenemiseen, sujuvoittamiseen eikä tarkoituksenmukaiseen harmonisointiin, vaikka näitä tavoitteita kannassa sinänsä kannatetaan. Komission ehdotuksessa on useita kokonaisuuksia, joissa sääntely ei tosiasiallisesti kevene, vaan pikemminkin keskittää toimivaltaa EU-tasolle, lisää hallinnollisia menettelyjä ja kaventaa kansallista liikkumavaraa ilman, että tästä syntyisi Suomen markkinoille selviä hyötyjä. Tämä koskee erityisesti taajuuspolitiikkaa ja toimilupia, satelliittilupia, numerointia, yhden passin menettelyä sekä uusia tiedonkeruu- ja raportointivelvoitteita.

Taajuudet

FiCom pitää taajuus- ja toimilupakysymyksiä asetusehdotuksen kannalta kaikkein keskeisimpänä kokonaisuutena. On erittäin tärkeää, että valtioneuvoston kannassa suhtaudutaan kriittisesti taajuuspolitiikan, taajuuspäätösten ja toimilupien sisällön keskittämiseen EU-tasolle ja komissiolle. Komission ehdotus lisäisi merkittävästi taajuuksia koskevaa EU-tasoista ohjausta, kasvattaisi raportointi- ja koordinaatiovelvoitteita sekä siirtäisi päätösvaltaa pois kansalliselta tasolta. FiCom korostaa, että Suomen kaltaisessa maassa taajuuspolitiikan tulee jatkossakin perustua kansalliseen päätöksentekoon, ennakoitavuuteen ja investointikannusteisiin.

FiComin näkemyksen mukaan taajuussääntelyn ja toimilupien osalta Suomen neuvottelutavoitteen tulee olla nykyistä kunnianhimoisempi, vaikka siinä on tuotu esille ne keskeiset asiat, joihin valtioneuvosto suhtautuu varauksellisesti (s. 20) . **Pelkkä varauksellinen suhtautuminen ei vielä riitä, vaan Suomen tulee**

aktiivisesti vastustaa ratkaisuja, jotka lisäävät taajuushallinnon EU-keskittämistä, siirtävät olennaisia sisältöpäätöksiä komission delegoidun sääntelyn varaan tai hidastavat kansallista toimilupapolitiikkaa. Sääntelyn tulee tukea investointien ennakoitavuutta, kansallista päätösvaltaa ja markkinoiden toimivuutta eikä siirtää ratkaisevia kysymyksiä myöhemmin epävarmasti ratkaistaviksi.

FiCom katsoo, **että komissiolle delegoitavat ja täytäntöönpanosäädöksillä myöhemmin ratkaistavat taajuuksia koskevat keskeiset sisältökysymykset ovat investointien näkökulmasta erityisen ongelmallisia**. Kun toimilupaehtoja, käyttöoikeuksien myöntämismenettelyjä, taajuusmaksujen metodologiaa, käyttöönoton ajankohtia ja jopa unionin taajuussuunnitelmia siirretään komission myöhemmin annettavien säädösten varaan, sääntelyn ennakoitavuus heikkenee olennaisesti. Tämä merkitsee käytännössä sitä, että markkinoiden kannalta ratkaisevat sisältöpäätökset voivat siirtyä kauas tulevaisuuteen. Tällainen epävarmuus on erittäin haitallista investoinneille, koska verkkoinvestoinnit ja taajuuksiin nojaavat liiketoimintapäätökset edellyttävät pitkäjänteistä näkyvyyttä käyttöoikeuksien ehtoihin, kestoon ja saatavuuteen. Tästä syystä **kansallisesti päättyvät taajuuskaudet on ratkaistava mahdollisimman pikaisesti, eikä niitä tule jättää odottamaan EU-tason epävarmoja ja viivästyviä menettelyjä**. Suomen tulee jättää varaus sille, että vuonna 2033 päättyvät taajuudet voidaan jakaa mahdollisimman pian nykyisin voimassa olevan lainsäädännön perusteella.

FiCom pitää lisäksi ongelmallisena sitä, että ehdotus loisi mahdollisuuden EU-tasoiseen taajuuslupaan harmonisoiduilla kaistoilla, yhden luukun menettelyyn taajuuslupiin sekä komission veto-oikeuden kansallisiin käyttöoikeuspäätöksiin. Tällainen kehitys ei kevennä sääntelyä Suomen näkökulmasta, vaan lisää menettelykerroksia ja heikentää kansallisen viranomaisen mahdollisuuksia tehdä markkinan, investointitilanteen ja huoltovarmuuden kannalta tarkoituksenmukaisia ratkaisuja.

Valtioneuvoston kanta ottaa mainitut seikat jo pitkälti huomioon, mutta **Suomen tulisi neuvotteluissa vielä konkretisoida tavoite niin, että EU-sääntelyssä asetetaan enintään käyttöönoton takarajat eikä yksityiskohtaisia kansallista päätösvaltaa syrjäyttäviä lupaehtoja.**

Toki **komission ehdotuksessa oli myös kannatettavia ja verkkoinvestointeja tukevia asioita esimerkiksi toistaiseksi voimassa olevat taajuusluvat, lupien automaattinen uusiminen ja kohtuulliset lupamaksut.**

FiCom oudoksuu kirjelmän näkemystä, jonka mukaan toistaiseksi voimassa olevat luvat voisivat myös hidastaa uusien nopeasti kehittyvien teknologioiden käyttöönottoa tulevaisuudessa sekä saattaisivat lukkiuttaa markkinan ja hankaloittaa uusien toimijoiden tuloa markkinoille. Näkemys siitä, että toistaiseksi voimassa olevat luvat voisivat hidastaa uusien teknologioiden käyttöönottoa tulevaisuudessa, on ristiriidassa sen kanssa, että ne lisäisivät ennakoitavuutta verkkoihin investoiville yrityksille. Luvat ovat lähtökohtaisesti teknologianeutraaleja ja toimiluvan haltijat ottavat uusia teknologioita nopeasti käyttöön**. Investointien tukeminen ja lupien ennakoitavuus varmistavat sen, että toimijat voivat kohdentaa verkkoinvestoinnit mahdollisimman tehokkaasti**. Komission esityksessä on mekanismeja, joilla pyritään taklaamaan näitä seikkoja mm. use it or share it, siirtäminen, lisensiointi, jne.

Näkemys siitä, että toistaiseksi voimassa olevat luvat voisivat lukkiuttaa markkinan ja hankaloittaa uusien toimijoiden tuloa markkinoille olisi voinut toimia perusteluna 20–30 vuotta sitten, kun

mobiilimarkkina oli nuori ja mobiilipalvelujen kysyntä pystyttiin täyttämään vähemmillä taajuusresursseilla. Viime vuosina muutokset markkinassa ovat perustuneet pääosin fuusioihin ja yrityskauppoihin. Näiden sallimisen ehtoina usein arvioidaan myös toimilupiin liittyviä asioita, ja saatetaan esittää esimerkiksi vaatimuksia myydä osa luvista. Lisäksi Suomen osalta on huomioitava, että ainakaan täällä ei ole ollut suurta kiinnostusta tulla markkinoille, vaikka täällä on järjestetty mm. useampia taajuushuutokauppoja.

Lopuksi FiCom viittaa liikenne- ja viestintävaliokunnan lausuntoon LiVL 10/2024 vp, jossa todettiin, että valiokunta pitää saamansa selvityksen perusteella erittäin tärkeänä, että Suomen edistyksellistä ja kansalliset erityispiirteet huomioivaa taajuuspolitiikka voidaan toteuttaa kansallisesti myös jatkossa. Valiokunta pitää myös tärkeänä, että nopeammin eteneviä jäsenmaita ei hidasteta taajuuspolitiikkaa tai esimerkiksi taajuushuutokauppoja koskevilla EU-tason linjauksilla.

Lisäksi valiokunta yhtyi valtioneuvoston perusmuistiossa esille tuotuun näkemykseen, jonka mukaan taajuuksien käyttöoikeuksista ja niiden yksityiskohtaisista ehdoista, kuten toimilupaprosesseista ja verkkotoimilupien ehdoista tulee päättää jatkossakin pääasiassa kansallisella tasolla.

Satelliittitaajuudet

Satelliittitaajuuksien osalta FiCom yhtyy valtioneuvoston kriittiseen linjaan siitä, että muun kuin rajatun satelliittiviestinnän lupatoimivallan siirtämiseen komissiolle tulee suhtautua varauksellisesti. Kansallisten satelliitti- ja maa-asematoimijoiden käyttöoikeuksiin liittyvän luvituksen tulee säilyä kansallisella tasolla, jotta toimintaympäristö pysyy joustavana, nopeana ja innovaatioita tukevana sekä jotta paikalliset erityispiirteet, maanpuolustus ja kansallisen turvallisuuden tarpeet voidaan turvata asianmukaisesti. Tämä on myös linjassa sen kanssa, että ehdotukseen liittyy edelleen olennaisia epäselvyyksiä siitä, kuinka laajasti komissiolle ehdotettu keskitetty luvitustoimivalta ulottuisi.

FiCom korostaa lisäksi, että **satelliittitaajuuksia ei tule myöntää mobiilille allokoiduilta tai matkaviestinkäyttöön nykyisin tai tulevaisuudessa suunnitelluilta taajuusalueilta** tavalla, joka vaarantaa maanpäällisten matkaviestinverkkojen toiminnan, kehittämisen tai investointiedellytykset.

Satelliittitoimilupien tulee olla toissijaisia suhteessa matkaviestintoimintaan tällaisilla taajuusalueilla, niiden ei tule aiheuttaa häiriötä maanpäälliselle mobiilitoiminnalle missään olosuhteissa, eivätkä ne saa edellyttää suojaa maanpäälliseltä matkaviestintoiminnalta. Samoin yksinoikeudellisia satelliittiallokaatioita ei tule lohkaista nykyisiltä tai tulevilta maanpäälliseen matkaviestinkäyttöön osoitetuilta taajuusalueilta.

Satelliittitaajuuspäätöksien keskittäminen komissiolle tarkoittaa todennäköisesti myös satelliittitaajuusmaksujen siirtymistä EUlle. Tällöin on syytä huomioida se, että satelliittihäiriöiden yms. selvittäminen kuitenkaan lopu Suomessa, vaikka luvitus tapahtuisi EU-tasolla.

Huomattavan markkinavoiman sääntely

FiCom pitää positiivisena, että valtioneuvoston kannassa vastustetaan komission veto-oikeuden laajentamista ja suhtaudutaan varauksellisesti harmonisoituun tukkutuotteeseen.

FiCom kuitenkin suhtautuu huomattavan markkinavoiman (HMV) sääntelyä koskevaan kokonaisuuteen valtioneuvoston kantaa kriittisemmin. HMV-sääntely on lähtökohtaisesti vanhaan markkinarakenteeseen nojaavaa ennakollista erityissääntelyä, ja aika on monilta osin ajanut sen ohi. Sääntelyä ei tule säilyttää nykylaajuisena eikä sitä tule kehittää uusin EU-tason yksityiskohtaisin mekanismein, vaan sitä tulee merkittävästi keventää ja yksinkertaistaa. Tavoitteena tulee olla asteittainen siirtyminen kohti yleisen kilpailulainsäädännön ensisijaisuutta, mikä on ollut myös komission alkuperäinen tavoite HMV-erityissääntelyn purkamisesta markkinoiden kehittyessä. Nykyinen HMV-sääntely on osittain päällekkäistä yleisen kilpailulainsäädännön kanssa, joka tulisi huomioida komission omissa Digital Fitness Check-arvioissa.

FiCom pitää erityisen ongelmallisena, että komission ehdotus ei tosiasiallisesti vähennä HMV-sääntelyä vaan pikemminkin ylläpitää sen perusrakenteen ja tuo siihen uusia harmonisoivia elementtejä. Ongelmallista on komission veto-oikeuden laajentaminen kansallisten viranomaisten asettamiin velvollisuuksiin. Erityisesti harmonisoitua käyttöoikeustuotetta koskeva esitys merkitsee askelta väärään suuntaan: se lisäisi EU-tason tuoteohjausta tilanteessa, jossa markkinat, teknologiat ja kilpailutilanteet vaihtelevat jäsenvaltioittain merkittävästi. Kansallisen viranomaisen harkintavaltaa ei tule kaventaa siten, että kansallisesti toimivien ja tehokkaiden ratkaisujen sijasta ensisijaiseksi asetetaan EU-tasolta määritelty tukkutuote.

FiCom katsoo, **että HMV:ta koskevan erityissääntelyn jatkokehityksen lähtökohtana tulee olla sääntelyn purkaminen**, ei sen hienosäätö tai edelleen harmonisoiminen. Jos kilpailu toimii tai on kilpailulainsäädännön keinoin turvattavissa, ennakollisesta telealan erityissääntelystä tulee voida luopua. Ainakin sääntelyn soveltamisalaa, prosesseja ja velvoitteita tulee olennaisesti supistaa. **Valtioneuvoston kannassa** tulisi tämän vuoksi korostaa nykyistä selvemmin, että HMV-sääntelykehikkoa ei tule asetuksella lukita tai vahvistaa vuosiksi eteenpäin, **vaan EU-sääntelyssä tulee aidosti edetä kohti kevyempää, yksinkertaisempaa ja yleiseen kilpailuoikeuteen nojaavaa mallia.**

Yhden passin menettely

FiCom yhtyy valtioneuvoston näkemykseen siitä, että yhden passin menettelyn ja alkuperämaaperiaatteen tavoitteena oleva sisämarkkinoiden vahvistaminen ja hallinnollisten menettelyjen keventäminen on sinänsä kannatettava.

Ehdotettu malli on kuitenkin **edelleen epäselvä ja siihen liittyy merkittäviä riskejä valvonnan tehokkuuden, toimijoiden oikeusvarmuuden ja yritysten tasapuolisten toimintaedellytysten kannalta**. Kohdemaan viranomaisilla tulee säilyä riittävä toimivalta varmistaa, että markkinoille tulevat toimijat täyttävät kansalliset velvoitteet jo ennen toiminnan aloittamista, ja niillä on oltava myös tosiasiallinen mahdollisuus puuttua alueellaan tapahtuviin rikkomuksiin.

Yleispalvelu

Valtioneuvoston kannassa on kannatettavaa, että se pitää yleispalvelua edelleen viimesijaisena turvaverkkona, siinä korostetaan kansallisten erityispiirteiden ja teknologianeutraaliuden huomioon ottamista ja että yleispalveluvelvoitteen asettamismenettelyn tulisi olla mahdollisimman sujuva ja suoraviivainen.

Mainitusta kannasta huolimatta, FiCom katsoo, että **yleispalvelua koskevaa sääntelyä tulee keventää olennaisesti** eikä sitä tule kehittää nykyistä raskaammaksi EU-tason menettelyksi. Nykyinen yleispalvelumalli on käytännössä hyvin raskas, byrokraattinen ja markkinakehitykseen nähden ylimitoitettu. Ehdotus kaventaisi kansallista liikkumavaraa edelleen, kun yleispalvelun tason määrittelyä sidottaisiin BERECin ohjeisiin ja myöhemmin komission toimeenpanosäädöksellä määriteltävään kehykseen, samalla kun kattavuutta vielä laajennettaisiin uusiin käyttäjäryhmiin.

Suomessa yleispalveluliittymien määrä on ollut käytännössä olematon, minkä vuoksi etukäteiseen velvoittamiseen perustuva raskas sääntelykehikko ei ole enää tarkoituksenmukainen. Sääntelyssä tulisi siirtyä pois ennakollisesta erityismenettelystä kohti kevyempää mallia, jossa mahdolliset saatavuus- tai kohtuuhintaisuusongelmat arvioidaan tarvittaessa jälkikäteen ja kohdennetusti.

Suomen neuvottelutavoitteena tulisi olla yleispalvelusääntelyn perusrakenteen huomattava yksinkertaistaminen, keventämien, kansallisen liikkumavaran turvaaminen ja sen varmistaminen, ettei asetuksella rakenneta lisää uutta yksityiskohtaista EU-tasoista ohjauskehikkoa alalle, jossa markkina toimii Suomessa pääosin ilman erityissääntelyä.

Verkkoneutraliteetti

FiCom ei yhdy valtioneuvoston U-kirjelmässä omaksuttuun kantaan, jonka mukaan verkkoviipalointia ja muuta verkkoneutraliteettiin liittyvää ohjeistusta tulisi kehittää ja BERECin suuntaviivoja pitää tässä oikeana työkaluna. FiCom katsoo, että juuri ohjeistusten ja suuntaviivojen lisääminen tai laajentaminen kasvattaa sääntelyn yksityiskohtaisuutta, heikentää ennakoitavuutta ja kaventaa teknologianeutraalia, innovaatioita mahdollistavaa toimintaympäristöä.

Komissiolle esitetään uutta toimivaltaa antaa täytäntöönpanosäädöksiä optimoiduista palveluista. FiComin näkemyksen mukaan tällainen kehitys sisältää riskin siitä, että sääntely monimutkaistuu ilman selvää lisäarvoa ja että teknologianeutraali, innovaatioita mahdollistava toimintaympäristö kaventuu.

Tällainen sääntelyn seikkaperäisyys, komissiolle ja BERECille delegoidut, avoimet toimivaltuudet ovat olleet Euroopan ja sen yritysten kannalta kasvun ja innovaatioiden jarruja ja esteitä.

Verkkoneutraliteettisääntelyn lähtökohtana tulee olla selkeys, ennakoitavuus ja se, että erilaiset teknologiset ratkaisut, verkkoarkkitehtuurit ja palveluinnovaatiot voidaan toteuttaa ilman tarpeetonta yksityiskohtaista EU-tason ohjausta. Sääntelyn ei tule estää uusien palvelumallien, optimoitujen

yhteyksien tai verkonhallinnan ratkaisujen kehittämistä silloin, kun avoimen internetin perusperiaatteet säilyvät. Suomen tulisi siksi neuvotteluissa korostaa kevyttä, teknologianeutraalia ja käytännössä toimivaa sääntelymallia, jossa toimivaltaa ei siirretä BERECille suuntaviivojen ja ohjeiden kautta parlamentarismin ulottumattomiin.

Kupariverkon purku

FiCom yhtyy valtioneuvoston kantaan, jossa se katsoo, että Suomelle kupariverkon käytöstä poiston sääntelyn hyödyt olisivat rajalliset, sillä kupariverkkojen käytöstä poistaminen on Suomessa edennyt markkinaehtoisesti jo hyvin pitkälle. Tästä syystä valtioneuvosto näkee asetusehdotuksessa esitettyjen kupariverkon käytöstä poistoon liittyvien suunnitelmien ja raportoinnin lisäävän tarpeettomasti hallinnollista taakkaa sekä kansallisille viranomaisille että teleyrityksille.

FiCom korostaa lisäksi, että ehdotuksen kupariverkkojen käytöstä poistamista koskeva sääntely ei vastaa Suomen markkinarakennetta. Suomessa kupariverkkojen merkitys on jo vähäinen, eikä ehdotuksella saavutettaisi täällä olennaisia lisähyötyjä investointien, yhteysnopeuksien tai energiatehokkuuden kannalta.

Kuluttajansuoja

FiCom yhtyy valtioneuvosto näkemykseen, että neuvotteluissa tulisi pyrkiä välttämään kuluttajien suojaksi annetun lainsäädännön tarpeetonta pirstaloitumista, liiallista yksityiskohtaisuutta ja ristiriitaisuuksia. Neuvotteluissa tulisikin kiinnittää huomiota jo EU:n yleisestä kuluttajansuojalainsäädännöstä seuraaviin velvoitteisiin ja oikeuksiin sekä pyrkiä siihen, että asetuksen säännökset, myös määritelmäsäännökset, ovat yhteensopivia ja tarpeellisia suhteessa olemassa olevaan EU:n kuluttajansuojalainsäädäntöön.

FiCom ry

Marko Lahtinen
Laki- ja regulaatioasiat